

Landbrug

DE EUROPÆISKE SOCIALDEMOKRATERS GRUPPE

Europas fælles landbrugspolitik blev indført på grund af fødevaremangel og rationering i kølvandet på anden verdenskrig. Den fælles landbrugspolitik gav bemærkelsesværdige resultater, og Fællesskabet fik hurtigt bugt med fødevaremangelen i 50'erne, opnåede selvforsyning og skabte regelmæssigt overskud. Den fælles landbrugspolitik, der garanterer landmændene bestemte priser for deres fødevarer, fungerer på tre måder:

- Landmændene modtager direkte betaling for bestemte produkter så som kornprodukter, tobak, olivenolie, okse- og kalvekød.
- Den Europæiske Union (EU) intervenserer, når priserne på landbrugsprodukter falder under et vist niveau, og opkøber EU-overskudslagre, indtil prisen er kommet over interventionsniveauet. Overskudsprodukter destrueres, afhændes billigt på markeder uden for EU eller bruges som fødevarerhjelpe til u-lande.
- Gennem EU's toldtarif fastsættes afgifter på landbrugsprodukter fra lande uden for EU, hvilket hæver prisen på disse produkter.

Fra midten af 70'erne begyndte Fællesskabet at skabe et overskud, som hverken kunne udnyttes fuldt ud i EU eller på verdensmarkedet, og i begyndelsen af 80'erne havde interventionsopkøb i forbindelse med den fælles landbrugspolitik ført til Europas berygtede overskud.

Reformerne i 1992 og 1999 har ført til mindre prisgarantier, udtagning af landbrugsarealer, udvidede kvoter og overførsel af økonomisk støtte fra produkterne til producenten ved indførelse af en direkte betalingsmodel. Som følge af budgetdisciplin og regulering af produktionen er den procentdel af EU's budget, som går til landbruget, faldet til under 50%.

Samtidig styrker EU sin indsats for at øge landdistrikternes økonomiske potentiale og vigtighed for miljøet. Dette vil føre til øget beskæftigelse og gøre landbruget mere bæredygtigt. Med globaliseringen af verdenshandelen, forbrugernes krav til kvalitet og sikkerhed samt EU's udvidelse står Europas landbrug nu over for en ny virkelighed og nye udfordringer.

Europa-Parlamentet

Parlamentet har fra begyndelsen haft stor indflydelse på den fælles landbrugspolitik via betænkninger og beslutninger, som er iværksat af Parlamentet. Dette på trods af at Parlamentet i lang tid kun har haft rådgivende beføjelser i forhold til landbruget, og at Parlamentet end ikke behøver at blive konsulteret angående visse af Rådets beslutninger. Beslutningsmyndigheden over EU-budgettet ligger hovedsageligt hos Rådet. Vi ønsker, at Parlamentet og Rådet får fælles beslutningsmyndighed ved afslutningen af denne regeringskonference.

Landbruget er et meget stort arbejdsområde for Parlamentet og dækkes især af Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter samt for visse emner af Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerpolitik. Arbejdet omfatter:

- Organisering af landbrugsproduktmarkeder dækkende alt fra kornprodukter, okse- og kalvekød, sukker og ris over frugt og grøntsager til humle, vin, olieafgrøder, nødder, blomster og planter.
- Fødevarerikkerhed i alle produktionsfaser fra jord til bord.
- Beslutninger om beløb til landbrugsstøtte, når EU's budget lægges hvert år, og derefter retrospektivt overblik over udgifterne til landbrugsstøtte (Budgetkontroludvalget).
- Belysning af behovet for at fremme udvikling af landdistrikterne via landbrugspolitikens "2. søjle", kapitlet om landbrugsudvikling og strukturfondsprogrammer, som fx. LEADER, og forene den økonomiske dimension i landbruget med dets sociale, miljø- og arealanvendelsesmæssige roller samt behovet for at beskytte regionale produkter.

- Forberedelse af og opfølgning på WTO-forhandlinger.
- Forberedelse af den næste udvidelse af EU.

PES-gruppens succeser

Reformen af den fælles landbrugspolitik er en langvarig proces, som involverer repræsentanter fra mange sider, ikke mindst PES-gruppen. En reform af den fælles landbrugspolitik er efter vores mening nødvendig, men den kræver, at den multifunktionelle europæiske landbrugsmodel udvikles, styrkes og beskyttes imod illoyal konkurrence udefra. I denne sammenhæng støtter PES-gruppen princippet om at fjerne betalinger fra produktionen som foreslået på baggrund af Kommissionens midtvejsevaluering. Der skal dog kun være tale om en delvis fjernelse af betalingerne.

Vi har brug for obligatorisk differentiering til at frigive summerne fra de direkte betalinger under den anden søjle til udvikling af landdistrikter med henblik på den næste udvidelse.

Vores nøgleprioriteter i denne proces er følgende:

- systemet skal efter reformen være åbent, begrænse støtten til produktion og skære ned på bidrag fra den offentlige kasse;
- at arbejde på at støtte landmændene, der fungerer som vogtere af vores landdistrikter, vildtlevende dyr og deres levesteder under "anden søjle" af den fælles landbrugspolitik, som er oprettet under forordningen om udvikling af landdistrikterne, og som gør det muligt for landmændene at anvende en del af EU's landbrugssubsidier til udvikling af landdistrikterne, fx. landbrugs-/miljømæssige tiltag, renovering af landsbyer, direkte marketing, programmer for førtidspensionering, hjælp til unge landmænd, etc.;
- at forebygge affolkning;
- at støtte strukturel udvikling af landdistrikterne;
- at værne om beskæftigelsen;
- at sikre WTO's godkendelse af vores fødevarerproduktion og sikkerhedsstandarder;
- at sørge for, at vores eksport ikke ødelægger u-landenes landbrugsøkonomi.

Ud over reformen af den fælles landbrugspolitik og det igangværende arbejde på landbrugsproduktmarkederne har vi skabt resultater på følgende områder:

- Nye standarder for dyretransporter, herunder grænsen på otte timers transporttid eller en maksimal afstand på 500 km, og udfasning af afskaffelsen af eksportordningen, som hvert år støtter eksporten af tusinder af levende dyr til fjerne bestemmelsessteder.
- Forbedret oprindelsesmærkning af oksekød, så der opnås en bedre sporbarhed og væsentlig information om oksekød, der stammer fra lande uden for EU, og som anvendes i hakkekød.
- Etableringen af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, der får en uafhængig ledelse, som udpeges efter offentlige høringer og diskussioner; videnskabelige komitéer, som skal rådgive om risikovurdering og kommunikation; et rådgivende organ, hvis medlemmer rekrutteres fra medlemsstaternes institutioner; indgående undersøgelse af alle fødevarer og dyrefoder, som produceres i EU og importeres til EU; en rolle i det hurtige varslingsystem, så man øjeblikkeligt kan imødegå kriser i medlemsstaterne; anerkendelse af "traditionelle levnedsmidler" i de forskellige europæiske kulturer som vigtige elementer i vores fødevarerforsyning.
- Bedre standarder for beredskabsplanlægning, bevægelsesrestriktioner og bortskaffelse med henblik på at minimere effekten af ethvert fremtidigt udbrud af mund- og klovesyge samt vaccination fra begyndelsen, alt afhængig af omstændighederne og veterinærrådgivning.

Kontakt

De Europæiske Socialdemokraters Gruppe
Europa-Parlamentet, rue Wiertz, B-1047 Bruxelles
Tlf.: +32 2 284 21 11 (Bruxelles) eller +33 3 88 17 4001 (Strasbourg)

<http://www.socialistgroup.org>